

*Jaargang 97, nr.10
December 2023*

DE GEUS

*Officieel orgaan van de W.S.V. "DE WATERGEUZEN"
Opgericht op 6 oktober 1928*

W.S.V. DE WATERGEUZEN

WSV DE WATERGEUZEN

**Bestuur, havencommissarissen,
commissies en vertrouwenspersoon**

Voorzitter

Peter Weesendorp
Entrepotdok 214
1018 AD Amsterdam
T: 06 409 97 224
E: voorzitter@wsvdewatergeuzen.nl

Vicevoorzitter

vacature
E: vicevoorzitter@wsvdewatergeuzen.nl

Secretaris

Maarten Trijsburg
Egelantierstraat 123 C
1015 RA Amsterdam
T: 06 50508460
E: secretaris@wsvdewatergeuzen.nl

Eerste penningmeester

Kees Visser
E: penningmeester@wsvdewatergeuzen.nl

Tweede Penningmeester

vacature
E: 2epeningmeester@wsvdewatergeuzen.nl

Algemene bestuursleden

Job Bruggeman
Erik Corver
Jan Schans

Havencommissaris Amsterdam

Job Bruggeman
Cornelis van der Lindenstraat 4-1
1071 TH Amsterdam
T: 06 2042 8736
E: job.bruggeman@gmail.com

Havencommissaris Vinkeveen

Rinus van den Berg
T: 06 5331 9051
Bereikbaar op maandag- en vrijdagavond
E: bergfong1409@gmail.com

Havencommissie Durgerdam 2023

Arjen Hoekstra
Stephan Kap
Thirza Ras
E: watergeuzenhavendurgerdam@gmail.com

Vertrouwenspersoon

Manuela Peters
E: manu_peters@hotmail.com

Kennismakingscommissie

Aryan Ferwerda T: 06 507 49 989
Jaap van der Harst T: 06 303 29 621
Martijn Hardebol T: 06 510 66 230

Redactiecommissie

Jan Schans (teamleider/vertegenwoordiger bestuur)
Jaap van der Harst (eindredacteur Geus)
T: 06 303 29 621
Alfred Meyers (Boot van de maand)
Leo Wiegerink (Boot van de maand)
Gijs van Noort
Hans Haytsma (webmaster)
Jelle de Schaaf (2^e webmaster)
Willem Kooiman (verspreiding papieren Geus)
Eilard Jacobs (Facebook-redacteur)
Esther Koch (websiteredacteur)
Kopij: redactie@wsvdewatergeuzen.nl cc vander-harst.jaap@gmail.com

Evenementencommissie

vacatures

Clubhuis

Diemerzeedijk 34
1095 KK Amsterdam
T: 06 1960 1882
Wifi binnen: watergeuzen/watergeus
Wifi buiten: wlk/watergeus

Correspondentieadres

WSV de Watergeuzen
Egelantierstraat 123 C
1015 RA Amsterdam
T: 06 50508460
E: secretaris@wsvdewatergeuzen.nl

Financiën

Bankrekening: NL50 INGB 0000 0437 40
WSV de Watergeuzen, Amsterdam

Internetadres: www.wsvdewatergeuzen.nl
(leden hebben een persoonlijke inlog)

Inhoud

	<i>pagina</i>
<i>Van de redactie</i>	4
<i>Van de bestuurstafel</i>	5
<i>Officiële mededelingen december 2023</i>	6
<i>Jaaragenda 2023 / 2024 (voorlopig)</i>	7
<i>Aanmelden zomerligplaats 2024</i>	7
<i>Uitnodiging Nieuwjaarsborrel</i>	8
<i>Hoe we ons 95-jarig jubileum vierden</i>	9
<i>Handen-uit-de-mouwen in Durgerdam</i>	12
<i>De lichtroute meevaren met de Geus II</i>	17
<i>Amsterdam Light Festival</i>	19
<i>Plussen en minnen</i>	20
<i>Boot van de maand: de Prinsje</i>	23
<i>Met de Nehalennia rond Ierland</i>	26
<i>Deel 12: Van Rathlin Island naar het eiland Man</i>	

Van de redactie

Beste lezer,

Het jubileumjaar 2023 zit er bijna op en we sluiten dat af met een rijk gevulde december-Geus. Op 17 december vierden we op de Jordaanboot onze 95-jarig bestaan en in deze Geus kun je lezen en zien dat het een zeer geslaagd feest was. Verder kun je hieronder lezen dat er binnenkort weer een gezellig samenzijn op het programma staat: de nieuwjaarsborrel op 7 januari.

Dat we al 95 jaar in staat zijn om ook mensen met een relatief smalle beurs van de watersport te laten genieten, is te danken aan het feit dat we een handen-uit-de-mouwenclub zijn waarin we zoveel mogelijk zelf doen. Ook daarvan doen we in deze Geus verslag. Jurriaan Riezebos stuurde ons foto's van het doe-het-zelfwerk in Durgerdam en die publiceren we graag.

Al dat werk moet natuurlijk georganiseerd en begroot worden en daarvoor heb je een bestuur nodig. Daarmee is het op dit moment minder goed gesteld. In *Van de bestuurstafel* kun je namelijk lezen dat de vacatures voor een bestuursfunctie, die al een aantal maanden bestaan, nog steeds niet zijn vervuld. Meld je aan!

Peter vertelt in zijn bestuursstukje ook over zijn bezoek aan het Amsterdam Light Festival vanaf de Geus II, onze geëlektrificeerde verenigings-sloep. Hij is niet de enige die op deze manier de Light Festival-kunstwerken vanaf het water bewonderde, twee redactieleden doen er ook verslag van. Hans Haytsma maakte van de tocht door de grachten een filmpje dat je via een link kunt bekijken en bij het verslag van Leo Wiegerink zit een mooie fotocollage van de kunstwerken.

Voor iedereen die voor het eerst of opnieuw gebruik wil maken van een zomerligplaats of zich daar juist voor wil afmelden, is *Aanmelden zomerligplaats 2024* belangrijk. Daarin staan de regels voor het toekennen van ligplaatsen. Het aan- of aanmelden moet voor 1 januari a.s. gebeuren!

Traditiegetrouw staat er in deze Geus weer een column van Eilard Jacobs. De titel, *Plussen en minnen*, zegt al iets over de problemen waar hij tegen aanliep bij de renovatie van de elektrische bedrading in zijn schip. *Boot*

van de maand is deze keer gewijd aan de motorkruiser Prinsje. De Geus wordt weer afgesloten door een reisverhaal. In *Met de Nehalennia rond Ierland* kun je lezen wat ik beleefd heb tijdens mijn tocht door de Ierse Zee naar het schitterende eiland Man.

Rest mij om iedereen fijne feestdagen, een heel goed uiteinde en alvast een goed 2024 toe te wensen. Ik hoop dat laatste ook te doen op de nieuwjaarsborrel op 7 januari. Tot dan!

Jaap van der Harst, namens de redactie

Van de bestuurstafel

Het was heel koud die avond, maar het was een prachtige tocht. Anneloes en ik waren met de sloep, met Jaap van Loenen als kapitein, de Amsterdam Light Route aan het varen. Jaap had het aanbod gedaan aan de leden om een aantal avonden met hem in de sloep de route te varen. Heeft u niet geboekt bij Jaap dan kunt u ook nog zelfstandig de route varen. Amsterdam Light Festival is er nog tot 21 januari.

De baggerwerkzaamheden in Durgerdam zijn klaar. De komende tijd kunnen we starten met het renoveren van de haven. We kunnen beginnen met slopen en nadat de aannemer de nieuwe palen gezet heeft en alle bestaande palen 50 centimeter dieper geslagen heeft, kunnen we aan de opbouw beginnen. Het wordt een hele klus en we gaan een beroep doen op leden die niet in Durgerdam liggen, om mee te werken.

Met de vele regen van de afgelopen tijd zijn we ook weer een ervaring rijker. Extreem hoog water in Durgerdam leert ons dat de elektradozen wel een stukje hoger moeten en dat er geleidbeugels moeten komen om het grote verschil in waterpeil bij te kunnen benen. Een verschil van meer dan 1 meter behoort niet meer tot de uitzonderingen. Op de Diemerzeedijk stond het water tot in het clubhuis en in de loods. Behalve het hoge water

speelt hier ook mee dat we langzaam verzakken. Een onderwerp waar we als bestuur mee bezig zijn. Gelukkig hebben we leden die hier verstand van hebben en ons kunnen helpen.

Tenslotte doe ik een algemene en zeer gemeente oproep aan alle leden om eens serieus na te denken over het vervullen van een bestuursfunctie. Op dit moment draait uw vereniging op 4 bestuursleden. En dat is absoluut te weinig. Omdat wij in de ALV het voorstel zullen doen om een bestuursperiode te beperken tot 2 x 3 jaar met een maximale verlenging met nog 3 jaar, zullen er de komende tijd meer bestuursleden nodig zijn. Als we met wat meer zijn kunnen we het werk verdelen en is de tijdsbesteding beperkt. Je hoeft er ook geen hogere wiskunde voor gestudeerd te hebben en het is vooral ook leuk en leerzaam. Ga eens een gesprek aan met één van de bestuursleden en kijk of het wat voor je is.

Peter Weesendorp

Officiële mededelingen december 2023

Mutaties:

1. Nieuwe aspirant-leden: Gerrit Koenen, Egbert Rentema, Jaap van Berge, Rik Klein, Sander Verhof
2. Nieuwe permanente leden: Jie-Ming Chung, Sebastiaan van Bekkum, Bert Meijer, Hein van de Laar, Olaf Kuilboer

Namens het bestuur,

Maarten Trijsburg, secretaris

Jaaragenda 2023 / 2024 (voorlopig)

Laatste dag aanmelding zomerstalling	31 december
Nieuwjaarsborrel	7 januari
Bestuursvergadering	8 januari
Bestuursvergadering	5 februari
” ”	4 maart
” ”	1 april
” ”	6 mei
” ”	3 juni
Laatste dag aanmelding winterstalling	30 juni
Bestuursvergadering	1 juli
” ”	2 september
” ”	7 oktober
” ”	4 november
” ”	2 december

Aanmelden zomerligplaats 2024

Iedereen die een vaste plek wil hebben in één van onze havens maar die nog niet heeft, moet zich **voor 1 januari** daarvoor aanmelden. Dat moet ieder jaar opnieuw om de lijst actueel te houden. Als er een plek definitief vrij is, wordt die toegewezen aan degene die zich voor 1 januari aangemeld heeft en het laagste rangnummer heeft. Is bekend dat een plek langere tijd vrij is gedurende het seizoen, dan wordt die voor die periode op dezelfde manier toegewezen. Komt een plek voor kortere tijd vrij of is onbekend of een plek ingenomen wordt, dan wijst de havencommissaris die plek toe. Meestal is het dan 'wie het eerst komt die het eerst maalt'. Bij dit alles speelt nog wel mee of de boot in de vrijgekomen box past. Naast

de havenindeling zullen we t.z.t ook de wachtlijst voor de diverse havens op de website zetten.

Let op:

Als u zich vorig jaar al heeft opgegeven maar nog geen box heeft gekregen, moet u zich nu wederom aanmelden. U komt **niet automatisch** op de lijst op basis van eerdere aanmeldingen! Leden met een vaste box hoeven zich niet opnieuw op te geven, vaste ligplaatsen blijven gehandhaafd. Heeft u wel een vaste box maar wilt u die komende zomer niet gebruiken of zoekt u een box in een van onze andere havens, dan moet u dat ook melden. Wilt u helemaal geen gebruik meer maken van een van onze boxen, dan willen wij dat uiteraard ook weten.

Aanmelden of (tijdelijk) opzeggen kan door een mail te sturen naar secretaris@wsvdewatergeuzen.nl met daarin uw naam, de gewenste haven en de lengte, breedte en naam van uw boot. Zodra de havenindelingen bekend zijn, ontvangt u bericht of u een box krijgt toegewezen.

Maarten Trijsburg, secretaris

Uitnodiging Nieuwjaarsborrel

Op **zondag 7 januari** wensen we elkaar onder het genot van een drankje en een hapje een goed 2024 met een fantastisch vaarseizoen toe. Uiteraard zijn ook aspirant-leden van harte welkom!

Aanvang en plaats: **16.00 uur, clubhuis Diemerzeedijk.**

Jaap van der Harst, namens het bestuur

Hoe we ons 95-jarig jubileum vierden

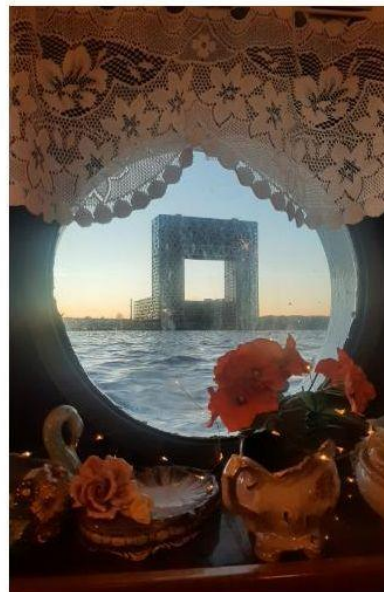

Amsterdam, zondag 17 december. Even na half twee stonden er al groepjes Watergeuzen te wachten op de steiger waar de Jordaanboot zou moeten liggen. De zon scheen overvloedig, boven het IJ was de lucht helemaal blauw en de temperatuur was zeker niet winters, alleen de matige wind maakte het een beetje fris. Prima weer dus om een stukje te varen. Het duurde nog even voordat dat kon beginnen, maar op een gegeven moment kwam er uit oostelijke richting een hoogopgebouwd schip aanvaren dat weleens onze feestboot zou kunnen zijn. Het schip zag er een beetje uit als een Mississipiboot, maar dan zonder raderen. De

voortros werd vastgemaakt, het schip draaide met het achterschip naar de steiger, de loopplank werd uitgelegd en we konden aan boord. Twee zeer vriendelijke opvarenden verwelkomden ons en pakten onze jassen aan.

e Muziek-Bingo		
b je voor	Ricordato Marcellino Willy Alberti	Mokum oh Mokum Max Muiderman
le boel aien	Een bossie rode rozen Barry van Vliet	Ome Jan Willeke Alberti
ft duo	Kom naar Amsterdam Ed Palermo	Kleine vogel Arie Passchier
heeft 't mo	Ik in, d'r uit Rembrandt duo	Blijf bij mij Eddie & Nancy
de Rijn e Alberti	Bij ons in de Jordaan Johnny Jordaan	De zwerver van Amsterdam Stef Ekkel
sterdamse Feestboot!		

Vanaf de steiger was al aan de gordijntjes en de koperen bloempotten en porceleinen beeldjes te zien waarom het schip "Jordaanboot" heette en toen we de boot binnenstapten kwamen we terecht in een onvervalst Jordaan-interieur met lampjes die rijkelijk waren voorzien van franjes en andere tierlantijnen. Onder de opstappers zag ik verschillende oude bekenden die inmiddels niet meer varen en nog zelden een evenement

bijwonen. Leuk om hen weer eens te zien en te spreken. Zo kon ik herinneringen ophalen met de inmiddels 92-jarige Jan van Mierlo, van wie ik ruim 12 jaar geleden de Geus-redactie heb overgenomen.

Nadat de trossen waren losgegooid kon het feest beginnen, maar eerst werden de scheepsregels uitgelegd. Daarna werden de drankjes geserveerd en wat later op de middag kwamen daar ook hartige en warme hapjes bij. De muzikale omlijsting 'paste helemaal bij het interieur. Een zanger en een zangeres brachten Amsterdamse en Jordanese levensliederen ten gehore, met als absolute topper natuurlijk "Bij ons in de Jordaan". Veel Watergeuzen kenden de teksten en zongen mee.

Bij dit soort gelegenheden houdt de voorzitter bijna altijd een toespraakje waarin hij vertelt wat er in de vereniging allemaal tot stand is gebracht en wat de plannen voor de toekomst zijn, maar deze keer gebeurde dat niet. Wel werden we een halfuurtje na aanvang toegesproken door een vreemd heerschap in een wat te korte regenjas. Hij stelde zich voor als "Sherlock" en net als het gelijknamige personage uit de bekende detectiveromans had hij een slappe vilten hoed en een zonnebril op. Wat betreft stem en postuur vertoonde hij echter een sterke gelijkenis met onze voorzitter, maar hij vertelde dat die om onverklaarbare redenen niet aanwezig was. Dat klonk verdacht en hij had nog meer verdachts te melden: er was een bom aan boord, wellicht om wat leden uit onze overvolle havens te elimineren en zo het probleem van de wachtlijsten voor ligplaatsen op te lossen. De speurneus zou zijn best doen om de bom onschadelijk te maken. Te oordelen naar de reacties van de aanwezigen hadden die daar alle vertrouwen in, van enige paniek was in ieder geval geen sprake.

Nadat de hofmeesters weer eens de glazen hadden bijgevuld en ons opnieuw voorzagen van heerlijke hapjes, was het tijd voor een muzikale bingo waarbij, geheel in Amsterdams-Jordanese stijl, telkens een stukje van een Amsterdams levenslied ten gehore werd gebracht. De gelukkige winnares was Anneloes Weesendorp, die als prijs een kapiteinspet kreeg uitgereikt.

Inmiddels hadden we de Zeeburgse wateren achter ons gelaten en koerste de boot dicht onder de noordelijke IJ-oever richting het westelijke havengebied. Een aantal leden waagde zich op de dansvloer en toen de

boot zijn koers weer naar het oosten had verlegd, was er zelfs een korte polonaise. Rond vijven meerden we weer aan. De loopplank werd uitgelegd en het bedienend personeel nam afscheid van ons. De fooienpot werd goed gevuld en we konden terugkijken op een zeer gezellige viering van ons jubileum, goed passend bij het Amsterdamse karakter van onze vereniging. Voorzitter en alle anderen die zich hebben ingezet voor de organisatie, zeer bedankt!

Jaap van der Harst

Foto's: Leo Wiegerink

Handen-uit-de-mouwen in Durgerdam

In Durgerdam is onze haven door een aannemer uitgebaggerd en nu moet er een aantal palen worden vervangen of dieper de grond in worden geslagen. Zondag 10 december zijn Adri, Jan, Otto, Michiel, Stephan, Kim en Jurriaan begonnen met de voorbereiding van deze werkzaamheden. De beschermkapjes moesten van de palen worden afgehaald en de opstapsteigertjes aan de dijkzijde moesten losgemaakt worden van de palen. Op de foto's die Jurriaan ons stuurde zie je onze 'Durgerdammers' in actie.

"Hoe krijgen we dit steigertje los?"

“En hoe krijgen we het steigertje nu van de paal af?” Stephan schijnt het te weten.

“Even kijken hoe we het kapje van deze paal af krijgen.”

“Hier zijn de beschermkapjes eraf, nu naar de volgende palen.”

Jaap van der Harst

Foto's: Jurriaan Riezebos

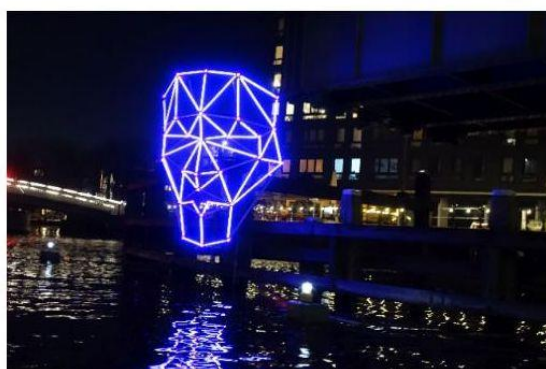
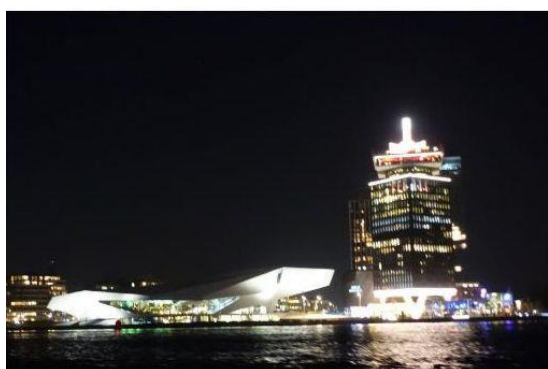
De Lichtroute: meevaren met de Geus II

Op 1 december voeren we met de verenigingsvloot Geus II langs de lichtroute van het Amsterdam Light Festival, met schipper Jaap van Loenen. Jaap is verenigingslid en ook rondvaartschipper in deeltijd. Hij was zo aardig om op drie avonden zes rondvaarten voor Watergeuzen en partners aan te bieden. Het was een mooie maar ijskoude avond. Maar met warme kleding en gesterkt door een stuk pizza van Peter werd het een schitterend tochtje door een avondlijk, wonderschoon verlicht Amsterdam.

Jaap bekijkt nog even de route. Voorin werd de beschrijving van de kunstwerken voorgelezen.

De beschrijvingen van de kunstwerken, gebaseerd op het thema “kunstmatige intelligentie” waren vaak wel érg conceptueel. We namen het niet al te serieus en misschien mede daardoor werd het erg gezellig. Bijzonder waren de ‘wezentjes’ die overal langs de route stonden. Deze waren door de kunstenaar samen met basisschoolleerlingen gerealiseerd.

Behalve lichtkunstwerken waren ook tal van prachtig uitgelichte gebouwen te bewonderen. Amsterdam op zijn mooist.

Iedereen met eigen boot (of zelf varende met de verenigingsvloot) kan nog t/m 21 januari van het Light Festival genieten. Lopen mag ook! Namens alle opstappers: Jaap, heel erg bedankt!

Leo Wiegerink

foto's: Erik Rollman en Leo Wiegerink

Amsterdam Light Festival

Dankzij Jaap van Loenen is 8 december jl. voor de bemanning van de elektrische sloep Geus II (3 vrouwen, 3 mannen + schipper Jaap) een onvergetelijke avond geworden. We hebben het Amsterdam Light Festival kunnen beleven op het water. De grachten, het IJ, de Amstel, het was allemaal betoverend mooi. Ik was gewend om deze lichtobjecten al wandelend door nachtelijk Amsterdam te bewonderen, maar vanaf het water in een open boot krijgt alles een extra dimensie. Het is op zich al heerlijk om met een ervaren schipper door de prachtige Amsterdamse grachten te varen. De kunstzinnige lichtobjecten met als verbindend thema AI – Artificial Intelligence - trekken aan je voorbij terwijl je als bemanning lekker even niets anders hoeft te doen dan achterover te zitten en te genieten. Het weer was prima, we waren gekleed op een frisse avond, de verlichte kunstobjecten waren interessant maar bovenal was het erg gezellig om met z'n allen in deze fluisterstille sloep door avondlijk Amsterdam te varen. Daarom wil ik Jaap hartelijk danken voor zijn initiatief om 3 dagen 2 tochten per avond te organiseren. Wat mij betreft ben ik volgend jaar graag weer van de partij. [Deze link](#) brengt je naar een korte filmische impressie.

Met nautische groeten,
Hans Haytsma

Plussen en minnen

Als je boot in het water ligt is binnen klussen met de kachel aan het enige wat je op de donkere koude winterdagen kan doen aan boord. De scheepselektra is zo'n klus en bij mij niet voor het eerst.

In de loop van de jaren is er heel wat bijgeknoopt.

De scheepselektra is een steeds weer terugkerend onderwerp in mijn stukjes, dus misschien komt wat ik schrijf je al bekend voor. Dat heeft twee oorzaken: het schip en ikzelf. De *Odyssee* is, zoals je in oktober in *Boot van de Maand* hebt kunnen lezen, gebouwd in 1963. Toen is ook de elektra aangelegd en wel vóóordat het schip werd afgetimmerd, zodat je de moed om erachter te komen hoe het precies zit al op voorhand wordt ontnomen. Nu zijn de eisen aan (vaar)comfort in de daarop volgende 60 jaar wel enigszins veranderd. Er zijn gescheiden accu's gekomen, een windmeter in de mast met display in de kuip, een koelkast, boordradio, marifoon, stuurautomaat, zonnepanelen enzovoort. Alle aansluitingen voor die apparatuur zijn er in de loop van de jaren bijgeklust. Het resultaat is een bedrading die ik in 2021 in een column al "spaghetti" noemde.

De andere complicerende factor ben ikzelf. Ik ben best een beetje technisch, maar elektra heeft mij nooit zo kunnen bekoren. Ik weet wel het verschil tussen wisselstroom (thuis) en gelijkstroom (aan boord) en zelfs tussen plus en min. Ik beschik over een multimeter, al weet ik niet goed wat ik met de cijfertjes die hij produceert aanmoet. Als de meter "0" aangeeft staat er geen stroom op, zover ben ik al wel (of ik ben vergeten de meter aan te zetten natuurlijk). Ik weet ook dat de accu ruim 12 volt moet geven. Maar helaas kwamen er dit seizoen wat problemen bovendrijven die nader onderzoek vergden. Ik heb bijvoorbeeld een tweede service-accu aangesloten. Maar als ik die inschakel heb ik maar 9 volt op het systeem, terwijl ik aan de accupolen wel 12 volt meet. De bedrading van de verbinding lijkt echter op orde, ra-ra...? Gelukkig doet de eerste service-accu het wel goed, maar het bijladen verloopt niet zoals ik gehoopt had, met als resultaat dat we op een avond alleen nog een petroleumlichtje hadden en een opgewarmde koelkast. Ook doen lichtjes het soms wel en soms niet (dat laatste alleen als je ze net nodig hebt) en -wat solovarend knap hinderlijk bleek- kreeg mijn stuurautomaat niet genoeg spanning.

De enige oplossing leek me om de hele boel maar opnieuw aan te leggen. Maar goed, toen ik de bedrading uit 1963 bekeek zag ik dat de keurige aftimmering alle verdeelkasten verborg. Opnieuw aanleggen betekende dus dat ik ook gelijk het interieur moest vernieuwen. Bovendien zag het

oorspronkelijk aangelegde deel van het systeem er eigenlijk heel behoorlijk uit en werkte het schakelpaneel uit 1963 en alles wat daar achter zit naar behoren; afblijven dus. Bleef over alles wat er in de loop van de jaren bijgeprutst was (en niet alleen door de vorige eigenaar). Er zat op een nauwelijks zichtbare plaats een houder met zes zekeringen waarvan ik geen idee had waar ze voor dienden. De beste manier om daar achter te komen was een nieuwe zekeringdoos op een bereikbare plaats maken en van elk draadje uitzoeken waar het bijhoort. Een kwestie van alle stroom uitschakelen en alleen stroom op dat ene draadje zetten en kijken wat er gebeurt. Bij het eerste draadje sloeg gelijk de koelkast aan, dus het belangrijkste (voor koud bier) had ik te pakken. De andere draadjes waren minder eenvoudig, maar uiteindelijk heb ik er vijf van de zes kunnen determineren. Aan de zesde zit nu een labeltje "onbekend". Ik vond nog iets onverklaarbaars: als ik alle accu's met de schakelaar had uitgeschakeld stond er toch nog iets van 2 tot 4 volt spanning op. De oorzaak bleek te liggen in de rechtstreekse verbinding tussen de startaccu en de scheidingsdiode. Daardoor stond er op een aansluitpool van die scheidingsdiode gewoon 12 volt spanning en ik heb me laten vertellen dat het dan kan voorkomen dat de andere polen ook wat spanning krijgen. Door ook die verbinding naar de accu over de aan/uit schakelaar te leiden is dit problem trouwens ook opgelost.

Hoewel ik geen verstand van elektrotechniek heb, is het toch weer een technisch verhaal geworden, dus ik zal jullie de rest besparen. De meest risicovolle klus was trouwens het met weinig bewegingsruimte verwijderen en na het werk weer terugplaatsen van de bijna 40 kg wegende service-accu.

Eilard Jacobs

Boot van de Maand: de Prinsje

van Milan Dembinski en Anna Meijer

Wij zijn Anna en Milan en sinds kort eigenaar van onze boot de Prinsje, een klassieke Beja-kruiser van ruim 7 meter met een Yanmar-3gm30-motor.

Milan, Anna en dochter Lea.

Anna heeft recentelijk een promotieonderzoek afgerond en is nu in opleiding tot GZ-psycholoog. Milan werkt al enkele jaren voor een online marketingbedrijf als software-ontwikkelaar. Sinds eind 2022 zijn we de trotse ouders van onze dochter Lea. We wonen in Diemen en hebben daar een jaar of vijf geleden een klushuis gekocht na enkele jaren in Amsterdam-Watergraafsmeer te hebben gewoond. Na twee jaar voornamelijk zelf verbouwen is het project inmiddels afgerond. Een ideale locatie dus om onze boot aan de Diemerzeedijk te hebben liggen.

De Beja-kruiser Prinsje.

We zijn relatief nieuw in de botenwereld. Alhoewel, de grootouders van Anna hebben altijd een boot gehad en vanuit hun huis in Amsterdam-Noord mooie tochtjes gemaakt. Ook haar ouders hebben mooie avonturen beleefd. Milan is door recentelijke tochtjes vanaf WV De Koenen, waar de partner van Anna's moeder een Doerak heeft liggen, ook enthousiast geworden.

De Prinsje in de kraan voor de keuring.

Aangekomen op onze bestemming in Heeg, een huisje met eigen aanlegsteiger!

Na uren online gezocht te hebben en enkele bezoeken te hebben gebracht aan potentiële boten, zijn we uiteindelijk in Joure uitgekomen waar we de Prinsje konden overnemen. Nadat de koop rond was hebben we van de gelegenheid gebruikgemaakt om mooie tochtjes in Friesland te maken. In eerste instantie met een ervaren schipper aan boord en na verloop van tijd ook zelfstandig. Met een dochter van 11 maanden is dat soms een uitdaging, maar tot nu toe bevalt het ons goed.

We hebben lang getwijfeld over wat voor soort boot ons het beste zou passen. Uiteindelijk zijn we uitgekomen bij deze relatief kleine weekendkruiser waar we eventueel op zouden kunnen overnachten tijdens langere tochten, maar die zich ook prima leent voor kortere uitstapjes.

Het is ons inmiddels duidelijk dat een boot altijd een lopend project blijft. Dat past ons goed en we kijken ernaar uit om de Prinsje goed te blijven onderhouden (misschien zelfs ooit ombouwen naar geëlektrificeerd?) en Amsterdam en omstreken vanaf het water te verkennen. We hebben be-

wust voor een vereniging gekozen vanwege het sociale aspect en we vinden het leuk iets voor de vereniging op zo'n unieke plek te kunnen betekenen.

Milan en Anna

Jouw boot ook Boot van de Maand? Stuur dan een mailtje aan Alfred Meyers (ama4architecture@yahoo.com) en/of Leo Wiegerink (leowiegerink@gmail.com).

Met de Nehalennia rond Ierland

Deel 12: Van Rathlin Island naar het eiland Man.

Fair Head is bijna gerond.

In de vorige Geus heb ik verteld dat ik, ondanks de stevige wind, het schitterende Rathlin Island vaarwel wilde zeggen om koers te zetten naar de Noord-Ierse oostkust. Met een dubbel rif en een half uitgerolde fok ben ik de smalle zeestraat overgestoken naar Fair Head, de immense kaap bij de ingang van de Ierse Zee. De windkracht was ruim 5, begin 6 en tussen de kaap en Rathlin Island perste de vloedstroom zich met enorme kracht

de Ierse Zee in. Daardoor stonden er flinke golven en ik begon een beetje spijt te krijgen van mijn overmoed, vooral toen het voor de stuurautomaat allemaal te zwaar werd en ik dus zelf moest sturen. Vanwege de loodrecht oprijzende rotswanden en het schuin oplopende talud van stenen en gruis vind ik Fair Head een van de meest karakteristieke kapen. Ik had gehoopt om weer relaxt van het uitzicht op dit machtige stuk natuurschoon te kunnen genieten, maar dit keer had ik al mijn aandacht nodig om het schip veilig door de ruwe zee te sturen.

Toen ik de kaap gepasseerd was, werd het gelukkig een stuk rustiger, vooral wat de golven betreft, maar ik kreeg nu te maken met forse valwinden. Een positief punt was dat de wind en de stroom ook voor een hoge snelheid zorgden en ik al in de loop van de middag mijn bestemming, het stadje Glenarm, had bereikt. Net als bij mijn vorige bezoeken stonden de wat chagrijnig ogende havenmeester en zijn maat al klaar om de plek aan te wijzen waar ik moest aanmeren en mijn lijnen aan te pakken. Na het avondeten heb ik mijn wandelschoenen aangetrokken en een wandeling gemaakt door het bos dat achter het stadje langs het riviertje de Glen liep. Ik heb weer genoten van de doorkijkjes over het idyllische rivierdal.

Uitzicht over het dal van de Glen.

Omdat het de volgende dag bijna de hele tijd zou regenen en ook nog stevig zou waaien, had ik me erop ingesteld dat ik in Glenarm zou blijven. 's Nachts en vooral 's morgens vroeg kletterde de regen op het kajuitdak, maar in de loop van de morgen werd het droog en het woei lang niet zo hard als de vorige dag. Toen ik stroom mee zou krijgen, heb ik daarom de lijnen weer losgegooid.

Onder ideale zeilomstandigheden op weg naar Bangor.

Er stond net genoeg wind om te kunnen zeilen. Ik heb deze keer geen bezoekje gebracht aan Belfast, want dan zou het me zeker niet lukken om voor het donker de haven van Peel binnen te lopen, maar ik ben naar Bangor gevaren, aan de zuidoever van het Belfast Lough. Daar lag een grote jachthaven vanwaar ik de volgende dag over wilde steken naar Peel. Ik kwam er pas in de loop van de avond aan. Gelukkig was er nog een havenmeester die mijn lijnen aanpakte en de dieselpomp bediende. Van de plaats heb ik niet veel gezien, want toen ik mijn avondmaal had verorb-erd begon het al te schemeren, maar vanaf de boot zag het er chique uit.

Ik keek uit op een lange rij herenhuizen uit de Victoriaanse tijd waar een park met een wandelpromenade voor lag. Hier woonde bepaald niet het armste deel van de Noord-Ierse bevolking.

Westkust van Man.

De volgende morgen ben ik bijtijds vertrokken, want naar Peel was het zeker 12 uur varen en ik wilde zoveel mogelijk van de stroom profiteren. Veel wind stond er niet en het was glashelder. Toen de hoge heuvels van Man boven de horizon verschenen, zag ik nog urenlang de Noord-Ierse kust en tijdens de hele overtocht was de kust van Zuid-Schotland goed te zien. Aan het eind van de middag voer ik ter hoogte van de noordpunt van Man en ruim een half uur voordat volgens de vaargids de deur van de keersluis open zou gaan kon ik het schip klaarmaken voor het aanleggen en heb ik de marifoon gepakt om mij aan te melden voor het overnachten. Volgens een Britse zeiler die ik op Rathlin Island had gesproken, was alles in de haven van Peel perfect georganiseerd. Voor Britse begrippen misschien, ik vond het wat tegenvallen. Het begon er al mee dat mijn marifoonoproep niet werd beantwoord. Na ruim twintig minuten proberen kreeg ik eindelijk contact met de havenmeester. Die vertelde hoe laat de sluisdeur open zou gaan en ik de haven kon binnenvaren. Hij zou me via de marifoon waarschuwen. Rond dat tijdstip zag ik allerlei visbootjes naar

buiten komen en even later meldde de havenmeester dat ik naar de sluis kon varen. Die lag verscholen achter een van havendammen. Toen ik daar omheen was gedraaid zag ik de openstaande deur, maar ik zag ook dat het bruggetje daaroverheen nog dicht was. Een wachtsteiger was er helaas niet en er zat niets anders op dan vlak voor de brug te wachten, maar daar was weinig ruimte. Aan weerszijden stonden kademuren en recht tegenover de sluis en het bruggetje rees de rotswand omhoog van het eilandje met het kasteel waaraan Peel zijn bekendheid dankt.

Aangemeerd in Peel.

Na ruim een half uur dobberen met de motor zachtjes in zijn voor- of achteruit en dan weer even stationair, ging het bruggetje eindelijk open en dirigeerde de havenmeester me via de marifoon naar de box waar ik kon liggen. Hij noemde het nummer, maar dat was alleen leesbaar als je op de steiger stond. Niet erg handig natuurlijk. Na nog wat aanwijzingen legde ik aan en kon ik van het uitzicht genieten. De haven lag in een rivierdal met aan de ene kant een hoge groene heuvelwand en aan de andere kant

een gezellige kade waar wat pubs op stonden met terrasjes ervoor. Landinwaarts stonden hoge heuvels met door heggen omzoomde weilanden en akkers en stukjes bos erop, en keek ik de andere kant uit dan had ik leuk uitzicht op het kasteel.

Peel Castle.

De volgende morgen was er helaas niet veel meer van de omgeving te zien, want het regende bijna onafgebroken. Prima weer dus om een bezoek te brengen aan het plaatselijke museum. Dat stond bijna tegenover de boot op de kade en gaf interessante informatie over de geschiedenis van Man. Het is lange tijd een Vikingen-eiland geweest en daarna was het het middelpunt van een koninkrijk dat grote delen van Zuid-Schotland en het noordoosten van Ierland omvatte. Binnen het Verenigd Koninkrijk heeft het nog steeds een aparte status. Op de auto's staat dan ook geen "GB", maar "GBM" en het wapen van het eiland. Vroeger werd er een Keltische taal gesproken. Die zie je nog op straatnaam- en informatieborden, maar lang niet zoveel als in Ierland, Schotland en Wales. De dag erna heb ik 's

morgens Peel Castle, de kasteelruïne op het eilandje vlak voor de haven, bezocht. Van oorsprong was het een Vikingen-burcht, daarna eeuwenlang een belangrijke verdedigingsburcht met een kerk die tot in de 19^e eeuw de kathedraal van het eiland was. 's Middags heb ik het stadje verkend, een leuk vissers- en badplaatsje met schilderachtige nauwe straatjes.

De kust van Man ten zuiden van Peel.

Daarna ben ik nog een dag blijven liggen om wat van de omgeving te zien. Over de steile kliffen slingerde een wandelpad, soms vlak langs de klifwand en dan weer een stukje er vandaan. Ik heb eerst de kust gevolgd, daarna ben ik over de Peel Hill, de bijna 200 meter hoge heuvel waar ik vanaf de boot op uitkeek, weer terug gewandeld. Het uitzicht over het heuvelende heggenlandschap aan de ene kant en de Ierse Zee aan de andere kant, was schitterend. Het was glashelder en de Noord-Ierse kust was goed te zien.

Uitzicht vanaf de Peel Hill.

De volgende dag wilde ik die weer van dichtbij bekijken en 's morgens heb ik afscheid genomen van Man. Voordat het zover was, moest ik eerst aan de havendienst vragen hoe laat ik de haven kon verlaten en ik moest ook nog voor twee dagen havengeld betalen. Mijn oproep via de marifoon werd echter niet beantwoord en er zat niets anders op dan de havendienst te bellen. Die zat in Douglas, aan de oostkust van het eiland. De vrouw die ik aan de lijn kreeg, zei dat ze aan de havenmeester zou vragen om naar zijn kantoortje te komen, maar toen ik daar aanbelde werd er niet opengedaan. Ik heb weer opgebeld en de vrouw zei dat ze mij de rekening van het havengeld zou mailen. Bij mijn aankomst had ik mijn mailadres doorgegeven, maar tot op heden heb ik geen rekening ontvangen. Hoe de oversteek naar de Ierse kust en de rest van mijn tocht door de Ierse Zee is verlopen, kun je in de januari-Geus lezen.

Jaap van der Harst